

תיירן מצטיין

"עוד מעט נמליץ להעניק לך תעודת תיירן מוסמך", אמר השופט ארי זיז'אב לשי אברג'יל, בעת הדיון בהארכת מעצרו.

הכל מרצו בצחוק ושלווה באברג'יל מבטים לענניים. אולם מאחורי דבריו של השופט מסתתרת אמת מסויימת. ככל הערים הגדולות בעולם יש שירותי-ליווי כדוגמת ווי-איי-פי. תיירים רבים מצפים, בסופו של יום טיול, למצוא בקירבת בית המלון נערות-ליווי. מדוע שלא ימוסד השרות בארץ, גם אם הדברים גולשים לזנות דיסקרטית?

יוסף חריש, היועץ-המישפטי-לממשלה: שירות-הליווי אינו מנוגד לחוק. רק כאשר מצורף אליו שידול לזנות, הופכת נערת-הליווי לעבריינית. מאחר והנושא אינו מוסדר על-פי חוק, אינני יכול

להלביש עליו הנחיה כלשהי. הנחיות היועץ-המישפטי-לממשלה מבוססות רק על חוקים קיימים.

רפי פרבר, מנכ"ל משרד-התיירות, מתעלם מהתופעה ומהיבטיה התיירותיים. "אינני מגיב על נושא שנמצא בחקירה מישטרית", אמר, וסייר להתייחס גם להיבטים שאינם נתונים בחקירה.

שלמה להט, ראש עיריית תל-אביב: יש לדאוג למיסוד הזנות במיסגרת בתי-בושת תחת פיקוח רפואי, ולא במרכזי-המגורים בלב העיר. במילה זנות אני כולל גם את נערות-הליווי. אילו היה העניין חוקי, לא היה איש טורח לעצור את אברג'יל. אנחנו בערייה, איננו יכולים להתקין תקנות או חוקי-עזר, שכן הזנות שייכת לתחום החוק הפלילי של מדינת-ישראל."

יומה. אברג'יל הפיק ירחון בשם רנדוו ("מיפגש"). תמורת 20 כתרם יכול היה הקונה לבחון את תצלומיהן של 20 נשים ערומות, מזילות מין. את החוברות ערכה יונה אברג'יל, ישראלית, אזרחית דנית, שהיתה גם אשתו של צ'רלי ואם שני בנים. חשקה נפשו של הלוקח באינגריד, בריגיטה או בקריסטין, רוגמניות

עכשיו נזקק אברג'יל למקור-פרנסה נוסף. שהרי לא איש כמוהו יסתפק בפרוטותיה המעטות של העיתונות הישראלית.

כמו כל ישראל הגון, קנה גם אברג'יל שתי מכוניות. אלא שלהיטותו הכלכלית וההרפתקנית לא ידעה שובע. בשלהי 1971 גילה את הזהב הסקנרניבי: עיסקימין.

אברג'יל ואשתו ביאטה ליד התחנה שלהם בימית (1981). כל הצרות החילו מהעיתונאים...

המלצות קבורות

בכל שבוע פושטת המישטרה על מכוני-עיסוי זה או אחר, או עוצרת את מנהלו של מישרד לבנות-ליווייה וטוענת כי זהו בעצם מסווה לניהול בית-בושת. למרות שמקומות אלה אינם מזיקים בעצם לאיש, נאלצת המישטרה, כאשר היא מקבלת תלונה, לפעול על-פי החוק ולעצור את החשודים. בתי-המישפט מתמלאים במישפטים מסוג זה, והמדינה מוציאה הון-עתק על ניהולם.

לפני 10 שנים, בקיץ 1977, הגישה ועדה בראשות השופט הדסה בן-עזיה את מסקנותיה והמלצותיה. לפיתרון בעית הזנות בישראל. הוועדה מונתה על-פי החלטת הכנסת, וחקרה במשך שנתיים באופן יסודי ומעמיק את כל היבטיה של הבעיה. שר המישפטים דאז, שמואל תמיר, עלה לדוכן-הנואמים בכנסת-ושי" בח את המלצותיה. קבוצה של חברי-כנסת נאורים הגישה הצעת-חוק פרטית, המבוססת על מסקנותיה של הוועדה. אולם הצעת-החוק נקברה בכנסת, ונש" כחה, כאילו לא היתה מעולם.

בהיותה מודעת להתנגדות החמורה של הדתיים למיסוד הזנות, לא המליצה ועדת בן-עזיה במפורש על הפיכתה על הזנות לחוקית. היא רק הציעה לשנות את החוק הקיים כדי שלא יסרידו את הזנות, העוב" דות בבית מבלי להמריע לציבור ולשכנים. אם יגרמו ביקורי הלוקחות רעש או הפרעה לשכנים, המליצה הוועדה כי העניין ייפתר, כמו כל סיכסוך-שכנים, על-ידי מניה לבית-מישפט אזרחי והוצאת צווי-מניעה. כדי לממש את המלצותיה של הוועדה, היה צורך

סקסיות או עקרות-בית יפות ומשר עממות, כל שהיה עליו לעשות היה להתקשר למישרדו של א. צ'רלי צ'רלס-פיליפ. הארון א. דאג לשאר. כל תפקידי הוא להעביר לגבר המעוניין, המטלפן אלי, את מיסטר-הטלפון של בת-הלווייה המבוקשת, סיפר בראיון לעיתון דני. "בתמורה אני מקבל דמי-תיווך של 20 אחוז. כלומר, אני מו"ל ומתווך. לא מעניין אותי מה הגברת עושה לארון. זהו עניינה הפרטי. דמי-התיווך המשולמים לי הם עבור יצירת ההיכרות. כל מה שקורה לאחר-מכן איננו עיסקי."

אחת מאותן חוברות הגיעה למערכת מעריב בתל-אביב. שליח מיוחד, בהול, נשלח למישרד-החוץ הדני כדי להודיע שם כי אין לעיתון כל קשר עם אברג'יל. באוקטובר 1971 נאלץ אברג'יל להחזיר את תעודת הכתיבה לאגודת העיתונאים הדנית.

עכשיו, אחרי שצבר נסיון וקשרים, הצ'רלי, דיק ושחור-מראה, הציג סלם כדוגמת-עירוס לחוברות-פורנוגרפיה. תשפכת של אברים וגופות על-פני עשרות עמודים, ובכולם מככבים אברג'יל, אשה שחורת-שיער וגבר כושי תמים למראה.

אחת מאותן חוברות הגיעה למערכת מעריב בתל-אביב. שליח מיוחד, בהול, נשלח למישרד-החוץ הדני כדי להודיע שם כי אין לעיתון כל קשר עם אברג'יל. באוקטובר 1971 נאלץ אברג'יל להחזיר את תעודת הכתיבה לאגודת העיתונאים הדנית.

היה יסקוע אברג'יל כליכולו בעיסקי-המין. תקופה חדשה. שם חדש. א. צ'רלי צ'רלס-פיליפ היה בעל-החברת של סקאנדנאוויאן אסקורט סרוויס (שירות בנות-לווייה סקנרניבני). מישרד-החברה שכן מול בניין העירייה בקופנהאגן. המנהל, שלא היה אלא צ'רלי אברג'יל, לבוש בחליפות מחוייטות, בידו מזוורת ג'יימס בנגר, הדיף ריח של בושם יקר, נהנתנות ועושר. החברה הסקנרניבנית רמתה לוי-איי פי התל-אביבית. גם השיטה היתה

אברג'יל (משמאל) בסרט פורנוגרפי סמודנטיס וסטודנטיות מפתוח מאוד...

כשהובא לפני השופט הדני להארכת מעצרו, אמר אברג'יל: "לא איכפת לי מה עושה האזרח או התייר, אחרי שהוא משיג ממני את מיספר-הטלפון של גברת מסויימת. אולי הוא רוצה לדקלם לה שירים מימי-הביניים? אולי הוא רוצה ללבן עימה שאלה פילוסופיות? למה זה צריך לעניין אותי? אני רוגל בחופשי-הפרט!"

השופט נותר אדיש, והאריך את מעצרו כחודש ימים. בעמל רב, אחרי כמה חודשי-חקירה, הצליח אברג'יל להשתחרר ממלעות המישטרה הדנית. הוא חזר חזרה למדינת ישראל, בחברת ביאטה. **שרה ליבוביץ** (המשך בעמוד 38)

הם דווקא הישראלים. באים בשליחות רשמית ובערב מרימים טלפון אל צ'רלי לקבל בתל-לוייה בהנחה. "מה לעשות, כולנו עם אחד. צריך לעזור. העיקר שהעסק עומד על כסיס איתן, ואינו צפוי למשברים כלכליים. גם על היצר אפשר תמיד לסמוך. זו פרנסה בטוחה."

שוב חייבו החיים. צ'רלי, שאי-שם במהלך השנים התגרש מיונה, נשא לאשה את ביאטה, רוגמנית דנית יפה. ואז, כשגרמה היה שא' צ'רלי צ'רלס פיליפ הגשים את כל חלומותיו, הוא נעצר על-ידי מישטרת קופנהאגן. גם בדנמרק החופשיה והמתיינת סרסור אינו אורח אהוד.

לשנות חלק מהחוקים ולבטל חוקים אחרים. במיקרה של עבירות-זנות, אי-אפשר היה לנהוג כמו בעבירות של הומו-סקסואליות בין בוגרים או בהפלות מלא-כותיות. שתי עבירות אלה עדיין קיימות בספר-החוקים הישראלי, אך לפני שנים רבות הורה היועץ-המישפטי דאז כי כאשר המעשה ההומו-סקסואלי נעשה מרצון חופשי ובהסכמה בין בוגרים, וכאשר ההפלה מבוצעת במיומנות וללא גרימת נזק גופני, אין להגיש כתב-ביאשום על עבירות אלה.

מאחר שבעבירות הומו-סקסואליות והפלות אין, בדרך-כלל, מתלוננים, יכולות המישטרה והפרקליט-טות לנהוג על-פי הנחיות היועץ-המשפטי. אולם מכיוון שבעבירות-זנות יש מפעם לפעם תלונה של לקוחות או שכנים, נאלצת המישטרה לפתוח בחקירה, ואי-אפשר לשנות זאת אך ורק על-ידי הנחיות של היועץ-המישפטי-לממשלה. דרוש שינוי החוק עצמו.

לא כל פרק המסקנות וההמלצות על הוועדה היו כרוכים בשינוי-החוק. אבל מכיוון שהחוגים הדתיים ראו בהמלצות. מוקצה-מחמת-מיאוס, לא התממשו עדיין פרקים חשובים אלה.

פרק חשוב מאוד עסק באיתור המוקדם של קטינות שנעלמו מבתיהן. הוועדה המליצה שנערה כזו, שתאותר על-ידי שוטר, תיעצר מיד, כדי שלא תבלה את הלילה על הכביש. המטרה היתה למנוע מנערות להגיע לזנות, אף במחיר מעצרן ללילה אחד בבית-המעצר.

פרק אחר עסק בבעיות-הבריאות של הזנות ולקוי חותיהן. פרק זה, אילו היה ממומש, היה מונע כיום את סכנת האיידס אצל זונות פעילות. תחת לשלוח פתרונות זמניים מהמתן, היה רצוי מאוד כי משהו משרי-הממשלה או חברי-הכנסת יאמץ את מסקנות דו"ח ועדת בן-עזיה, וישתדל להביא למימושו. **אילנה אלון**